

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קאמניץ
ירושלים שנת ה'ת"ק
ובני נתיבות פ"ד
(שם אביו ר' אהרן ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? אורת חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורת חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום
"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

יד
נסנו

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זי"ע
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראית י"ד
ירושלים שנת ה'ת"ק
ובני נתיבות פ"ד
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ודעת התורה.
נחריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנחדים יאהדונה"י
על ידי הנעלים ברחמינו ורחמינו ברחמינו שלום בשם כל ישראל.

סימן קג – בנין בית הכנסת. ושיחיה גבוה. ובו ה' סעיפים

- א. כופין בני העיר זה את זה לבנות בית הכנסת ולקנות להם תורה נביאים וכתובים. (ועיין לעיל סימן נ"ה אם כופין זה את זה לשכור להם מגין):
 - ב. אין בונים בית הכנסת אלא בגבהה של עיר ומגביהין אותו עד שיחיה גבוה מכל בתי העיר משתמשים בהם לאפוקי בירניות (פירוש בנינים העשויים לנוי תרגום שכיות החמדה בירניות שפירן) ומגדלים שאין משתמשים בהם. וגם שהוא משופע ואינו ראוי לתשמיש משערין עד המקום שהוא ראוי לתשמיש דהיינו שאם יש עליה תחת הגג לא תהא גבוה יותר מבית הכנסת. הגה: ובשעת הדחק או שיש מצות מלכות שאינן רשאים לבנות בית הכנסת כדינו מותר להתפלל בבית אף על פי שדרין בעליה על גביו ובלבד שינהגו בעליה שעליו בנקיות כמו שיתבאר סוף סימן קנ"א (ע"ת יוסף סימן קנ"ד ע"ש מהר"י בן חנינ):
 - ג. מי שהגביה ביתו יותר מבית הכנסת יש אומרים שכופין אותו להשפילו. (ואם עשה בנין גבוה יותר בקרן אחד מבית הכנסת סגי בכך) (הגהות מיימון פרק י"א מהלכות מפלה ע"ן היה מעשה):
 - ד. הבונה כנגד חלון בית הכנסת אין מספיק לו בהרחקת ד' אמות לפי שהוא צריך אור גדול:
 - ה. אין פותחין פתח בית הכנסת אלא כנגד הצד שמתפללין בו באותה העיר שאם מתפללין למערב יפתחוהו למזרח כדי שישתחוו מן הפתח נגד הארון שהוא ברוח שמתפללין נגדו. הגה: ועושים בימה באמצע בית הכנסת שיעמוד עליה הקורא בתורה וישמעו כולם וכשמתפלל השליח ציבור פניו כלפי הקדש וסדר הישיבה כך היא הזקנים יושבים פניהם כלפי העם ושאר העם כולם יושבים שורות שורות פניהם כלפי הקודש ופני הזקנים (טור):
- סימן קנא – דיני קדושת בית הכנסת. ובו י"ב סעיפים**
- א. בתי כנסיות ובתי מדרשות אין נוהגין בהם קלות ראש כגון שחוק והתול ושיחה בטילה ואין אוכלים ושותים בהם ולא מתקשטין בהם ולא מטיילין בהם ולא נכנסים בהם בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים. ותלמידי חכמים ותלמידיהם מותרים

- א. לאכול ולשתות בהם מדוחק. ויש אומרים דבית המדרש אפילו שלא מדוחק שרי (כ"ן פ"ק נ"י הע"ב). ואין מחשבים בהם השבונות אלא אם כן הם של מצות כגון קופה של צדקה ופדיון שבויים ואין מספידים בהם אלא אם כן יהיה ההספד לאחד מגדולי העיר שכל בני העיר מתקבצים ובאים להספידו ואם צריך ליכנס בהם לצרכו כגון לקרוא לאדם יכנס ויקרא מעט או יאמר דבר שמועה ואחר כך יקראנו כדי שלא יהא נראה כאילו נכנס לצרכו ואם אינו יודע לא לקרות ולא לשנות יאמר לאחד מהתניוקות קרא לי פסוק שאתה קורא בו או ישא מעט ואחר כך יצא שהישיבה בהם מצוה שנאמר אשרי יושבי ביתך. (ושיעור הישיבה כדי הילוך ב' פתחים) (לע"ת הי"ט מפרשים בסמ"ן ז' סוף סעיף כ'):
 - ב. ויש אומרים שמה ששינו בקדושת בתי מדרשות רוצה לומר של רבים דומיא דבית הכנסת אבל יחיד הקובע מדרש בביתו לצרכו אין לו קדושה כל כך:
 - ג. אין ישנים בבית הכנסת אפילו שינת עראי אבל בבית המדרש מותר:
 - ד. לצורך בית הכנסת מותר לאכול ולישן בתוכו ומטעם זה ישנים בליל יום הכפורים בבית הכנסת ואפילו לצורך מצוה אחרת כגון כשנקבצים לעבר השנה בבית הכנסת מותר לאכול שם:
 - ה. היו לבית הכנסת שני פתחים לא יכנס בפתח זה לעשותו דרך לצאת בפתח השני לקצר דרכו ואם היה הדרך עובר קודם שנבנה בית הכנסת מותר וכן אם לא נכנס בו תחלה כדי לקצר דרכו מותר לעשותו דרך וכשנכנס בו להתפלל מותר למי שנכנס בפתח זה לצאת בפתח אחר:
 - ו. מותר ליכנס בבית הכנסת במקלו ובתרמילו ובאפונדתו (פירוש מיני כסים תרגום ובילקוט ובתרמיליה). ויש אומרים ליכנס בו בסכין ארוך או בראש מגולה:
 - ז. יכול לרוק בו ובלבד שישפשפנו ברגליו או שיהיה שם גמי שאם ירוק לתוכו לא יהא נראה:
 - ח. טיט שעל רגליו ראוי לקנחו קודם שיכנס להתפלל וראוי שלא יהא עליו ולא על בגדיו שום לכלוך:

סי' ד' ר"ג את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר ה"ה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. וב"ה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". ג'א לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.